

Delegasjon av myndighet

Erstatningsnemnda for voldsofre er klageorgan for vedtak som Kontoret for voldsoffererstatning har truffet etter voldsoffererstatningsloven, (L20.04.2001 nr. 13), jfr. loven § 13.

I medhold av loven § 13, tredje ledd, delegerer Erstatningsnemnda for voldsofre med dette vedtaksmyndighet til Statens sivilrettsforvaltning i saker som ikke byr på vesentlige tvilsspørsmål.

Denne delegasjonsfullmakten erstatter tidligere vedtak om delegasjon av myndighet til nemndas sekretariat.

Oslo, 18. desember 2013

Erstatningsnemnda for voldsofre

Harald Jølle
(leder)

Carl Gunnar Sandvold

Marianne Jakobsen

Vedlegg: Retningslinjer for praktisering av delegasjonsfullmakten

Retningslinjer for praktisering av delegasjonsfullmakten

Vedlegg til fullmakt av 18. desember 2013

Erstatningsnemnda har 18. desember 2013 delegert avgjørelsesmyndighet til Statens sivilrettsforvaltning, som ivaretar sekretariatsfunksjonen for nemnda. Retningslinjene som fremgår nedenfor skal legges til grunn ved Statens sivilrettsforvaltnings praktisering av den delegerte myndigheten.

Departementet uttaler (Innst. O. nr. 25 (2007-2008) side 5) at hensynet bak bestemmelsen er å gi nemnda tid til å konsentrere seg om de tvilsomme og vanskelige sakene, hvor deres særlige kompetanse kommer til sin rett. Dette vil styrke voldsfrenes rettsstilling fordi de vil få en raskere behandling av klagesakene. Departementet anmoder i Prop. 1 S (2013-2014) side 167, at Erstatningsnemnda ved økning i saksmengden løpende vurderer behovet for utvidet delegering for å unngå en negativ utvikling i saksbehandlingstiden.

Delegasjonsadgangen begrenses slik at det faktiske resultatet for offeret ikke blir dårligere enn om saken ble behandlet av nemnda.

Aktuelle sakstyper

I samsvar med forutsetningene i lov og forarbeider skal følgende klagesaker etter voldsoffererstatningsloven legges frem for nemnda for avgjørelse:

1. Prinsipielle saker, der det ikke finnes nemndspraksis som belyser forholdet.
2. Saker der medisinsk sakkyndighet er nødvendig, f. eks. ved at innholdet i en medisinsk erklæring er uklart eller det kan være tvil om skaden står i årsaks-sammenheng med den aktuelle hendelsen.
3. Saker der det er vesentlig tvil om bevisvurderingen, f.eks. ved vurdering av sannsynligheten for at det har skjedd en straffbar voldshandling.
4. Saker der det er vesentlig tvil om grunnlaget for erstatning og/eller erstatnings-utmålingen, f.eks. ved fastsettelse av om handlingen er omfattet av ordningen, hvilke tapsposter som er dekningsmessige og ved beregning av tapet.
5. Andre saker der SRF anser at nemnda bør behandle spørsmålet, f.eks. ved vurdering av praksisendring.

Andre sakstyper kan avgjøres av Statens sivilrettsforvaltning i medhold av fullmakten.

Vedtak truffet av Statens sivilrettsforvaltning i medhold av fullmakten kan omgjøres av nemnda etter reglene i forvaltningsloven § 35.